[11] حق وانكشاف بطلان باطلى است پس تواند بود كه ظن مجتهد كه در دين نشأ قايم است بنفس أو موافق ثواب نبوده باشد وبعد از موت خطأ آن ظن منكشف شود پس اعتقاد وقائم بنفس مجتهد كه متبع است باقى نماند واستصحاب بقاء آن اعتقاد بطريق زمان حيات معقول اينست چه در استصحاب بقاء موضوع بر حال خود معتبر است چنانچه در مقام خود مقرر ومبين شده است پس حال موت را بحال حيات مقايسه كردن بى بصيرتيست واز اينجهت موت مجتهد موت وجوب اتباع ظن اوست واين نكته لطيف ودقيق واز نظر عين غير مستمهر مستور ومحجوب است وچون مجتهد در عصرى متعدد باشد واجبست بر مقلد كه تابع اعلم ومقلد أو بوده باشد واكر در علم متساوي بوده باشند تقليد اورع لازم است واكر در ورع نيز متساوي بوده باشند مقلدين در تقليد هر كدام از ايشان كه اختيار كنند مختارند وحق آنست كه همچنانكه بمقتضاى عنايت ورحمت ولطف وحكمت واجبست كه ا تعالى عصر را از مجتهد خالي نگذارد وهمچنين واجبست كه بعنايت الهى (مجتهد) كه اعلم يا اورع مجتهدين عصر بوده باشد مفقود مقلدين نباشد وخير تحقيق اينمسألة علم اصولست وثبوت اجتهاد ومجتهدين
